

VIJEĆE EUROPE

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

O DOPUŠTENOSTI

Zahtjeva br. 61352/00
Mehmedalija OMEROVIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel) zasjedajući 6. veljače 2003. godine u vijeću u sastavu:

g. C.L. ROZAKIS, *predsjednik*,
g. G. BONELLO,
g. P. LORENZEN,
gđa. N. VAJIĆ,
gđa. S. BOTOCHAROVA,
g. V. ZAGREBELSKY,
gđa E. STEINER, *suci*
i g. S. NIELSEN, *Zamjenik tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir gornji zahtjev podnesen 13. ožujka 2000.,

uzimajući u obzir očitovanje tužene države te odgovor podnositelja,

nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

Podnositelj zahtjeva g. Mehmedalija Omerović je hrvatski državljanin, rođen 1945. godine i živi u Gračanici, Bosna i Hercegovina. Tuženu državu predstavlja njezina zastupnica, gđa. Lidija Lukina Karajković.

A. Okolnosti predmeta

Činjenice predmeta, onako kako su iznijete od stranaka, mogu se sažeti kako slijedi.

Dana 2. prosinca 1987. podnositelj je podnio građansku tužbu za naknadu štete pred Općinskim sudom u Podravskoj Slatini, a protiv Općine Podravska Slatina, A.K., i osiguravajućeg društva C.

Dana 14. prosinca 1987. sin podnositelja stupio je u postupak kao drugi tužitelj.

Prije razdoblja koje Sud treba ispitati (Konvencija je stupila na snagu u odnosu na Hrvatsku dana 5. studenog 1997.) Vrhovni sud Republike Hrvatske delegirao je na zahtjev podnositelja predmet Općinskom sudu u Virovitici. Prvostupanjski sud odgodio je dva ročišta zbog izostanka podnositelja, te održao jedno ročište. U nekoliko navrata podnositelj je tražio od suda da prekine postupak jer je kazneni postupak protiv I.S., mjerodavan za predmet o kojemu se radi, još uvijek bio u toku.

Dana 23. travnja 1998. prvostupanjski sud zatražio je od Općinskog suda u Donjem Miholjcu informaciju o stanju kaznenog postupka protiv I.S. Dana 15. svibnja 1998. Općinski sud u Donjem Miholjcu obavijestio je Općinski sud u Virovitici da je zbog zastare došlo do obustave navedenog postupka.

Dana 1. lipnja 1998. Općinski sud u Virovitici zatražio je od Općinskog suda u Donjem Miholjcu spis kaznenog predmeta protiv I.S. Dana 4. lipnja 1998. dostavljen spis predmeta.

Dana 3. i 17. veljače 1999. Općinski sud u Virovitici zatražio je od dvoje različitih Državnih odvjetništva informaciju o kaznenom postupku protiv I.S.

Dana 12. ožujka 1999. Općinsko državno odvjetništvo u Slatini obavijestilo je sud da su svi postupci protiv I.S. obustavljeni zbog zastare.

Na slijedećem ročištu pred Općinskim sudom u Virovotici održanom 15. travnja 1999. sud je proglasio mirovanje postupka zato što podnositelj nije pristupio.

Dana 28. travnja podnositelj i njegov sin zatražili su od suda da ih se oslobodi od plaćanja troškova postupka.

Dana 29. travnja 1999. podnositeljev sin podnio je žalbu protiv rješenja o mirovanju postupka.

Dana 12. svibnja 1999. Općinski sud u Virovitici održao je ročište i oslobodio podnositelja i njegovog sina od plaćanja troškova postupka. Predmet je proslijeđen žalbenom sudu na odlučivanje o žalbi od 28. travnja 1999.

Dana 3. lipnja 1999. žalbeni sud odbacio je žalbu jer je podnijeta od neovlaštene osobe.

Dana 26. srpnja 1999. podnositelj je zatražio od prvostupanjskog suda da nastavi sa postupanjem u njegovom predmetu.

Dana 28. siječnja 2000. sud je zatražio od podnositelja da pojasni svoj zahtjev i podnese relevantnu liječničku i drugu dokumentaciju.

Dana 20. ožujka 2000. podnositelj je podnio dodadni podnesak.

Dana 24. ožujka 2000. sud je odbio podnositeljev zahtjev kao nerazumljiv i nepotkrijepljen relevantnom liječničkom i drugom dokumentacijom.

Dana 11. i 15. svibnja 2000. podnositelj, odnosno njegov sin, podnijeli su žalbu protiv gore navedene odluke.

Dana 30. studenog 2000. Županijski sud u Bjelovaru odbio je obe žalbe.

Oboje, i podnositelj i njegov sin, podnijeli su 2. odnosno 11. siječnja 2001. zahtjev za revizijom pred Vrhovnim sudom.

Dana 21. studenog 2001. Vrhovni sud usvojio je zahtjev i ukinuo prvostupanjsku i drugostupanjsku odluku te vratio predmet na ponovno suđenje Općinskom sudu u Virovitici.

Izgleda da se postupak u ovom trenutku vodi pred sudom prvog stupnja.

B. Mjerodavno domaće pravo

Mjerodavni dijelovi članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu (stupio na snagu 15. ožujka 2002., objavljen u Narodnim novinama br. 49 od 3. svibnja 2002. – u daljnjem tekstu Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske iz 2002.) glase kako slijedi:

(1) Ustavni sud će pokrenuti postupak po ustavnoj tužbi i prije no što je iscrpljen pravni put, u slučaju kad o pravima i obvezama stranke ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela nije u razumnom roku odlučio sud...

(2) U odluci kojom usvaja ustavnu tužbu zbog nedonošenja akta u razumnom roku iz stavka 1. ovoga članka, Ustavni sud će nadležnom sudu odrediti rok za donošenje akta kojim će taj sud meritorno odlučiti o pravima i obvezama ...

(3) U odluci iz stavka 2. ovoga članka Ustavni sud će odrediti primjerenu naknadu koja pripada podnositelju zbog povrede njegova ustavnog prava koju je sud učinio kada o pravima i obvezama podnositelja ...nije odlučio u razumnom roku. Naknada se isplaćuje iz državnog proračuna u roku od tri mjeseca od dana podnošenja zahtjeva stranke za njezinu isplatu.

PRIGOVORI

1. Podnositelj se poziva na članke 1.-3., 5.-12. 14. i 17. Konvencije, članke 1., 2. i 3. Protokola br. 1, članke 2. i 3. Protokla br. 4, članak 1. Protokola br. 6 i članke 2. i 3. Protokola br. 7.

2. Podnositelj prigovara na temelju članka 6. § 1 Konvencije radi dužine postupka , i na temelju članka 13. Konvencije radi nedostatka pravnog sredstva u tom pogledu.

PRAVO

1. Podnositelj se poziva na članke 1.-3., 5.-12. 14. i 17. Konvencije, članke 1., 2. i 3. Protokola br. 1, članke 2. i 3. Protokla br. 4, članak 1. Protokola br. 6 i članke 2. i 3. Protokola br. 7. ne ističući nikakav poseban zahtjev.

Sud primjećuje da je ovaj dio zahtjeva neutemeljen u svakom pogledu, i ne otkriva nikakvu pojavu povrede Konvencije i/ili njenih protokola.

Slijedi da je ovaj dio zahtjeva očito neosnovan, pa treba biti odbačen u skladu sa člankom 35. §§ 3 i 4 Konvencije.

2. Podnositelj prigovara radi prekomjerne dužine postupka, a na temelju članka 6. § 1 Konvencije koji, u relevantnom dijelu, glasi kako slijedi:

“Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi....svatko ima pravo...da sud...u razumnom roku ispita njegov slučaj“

On također prigovara da nema učinkovito pravno sredstvo u odnosu na dužinu postupka, i poziva se na članak 13. Konvencije, koji glasi kako slijedi:

"Svatko čija su prava i slobode koje su priznate u ovoj Konvenciji povrijeđene ima pravo na djelotvorna pravna sredstva pred domaćim državnim tijelom čak i u slučaju kad su povredu počinile osobe koje su djelovale u službenom svojstvu."

Vlada najprije ističe da je podnositelj propustio iscrpiti domaća pravna sredstva jer nije podnio ustavnu tužbu u skladu sa novo uvedenim člankom 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu. Ona tvrdi da ta tužba omogućava stranci da traži ustavnu zaštitu u odnosu na dužinu postupka te da ovlašćuje Ustavni sud da dodijeli pravednu naknadu i odredi rok nadležnoj vlasti da odluči o meritumu predmeta.

Podredno, Vlada poziva Sud da odbaci zahtjev kao očito neosnovan.

Podnositelj iznosi da je njegov zahtjev bio jasan i jednostavan te da predmet ne ukazuje na pravnu ili činjeničnu složenost. On tvrdi da su domaće vlasti namjerno onemogućile da u razumnom roku dobije odluku o svom zahtjevu.

Sud je najprije ispitao da li je podnositelj udovoljio pravilu o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava, kako je propisano na temelju članka 35. § 1 Konvencije. Podsjećajući na svoje odluke u predmetima Slaviček i Nogolica gdje je utvrđeno da u Hrvatskoj postoji učinkovito pravno sredstvo u odnosu na dužinu postupka, Sud ne vidi razloga da u ovom predmetu odstupi od svog stajališta izraženog u gore spomenutim predmetima (vidi Slaviček protiv Hrvatske (odluka), br. 20862/02, 4. srpanj 2002., ECHR-2002... i Nogolica protiv Hrvatske (odluka), br. 77784/01, 5. rujana 2002., ECHR-2002...)

Slijedi da ovaj prigovor mora biti odbačen na temelju članka 35 §§ 1, i 4 Konvencije zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Glede prigovora na temelju članka 13 Konvencije, Vlada tvrdi da članak 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu predstavlja pravno sredstvo u odnosu na dužinu postupka.

Podnositelj je to osporio.

Kao što je gore objašnjeno, Sud smatra novo uveden članak 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu iz 2002. pruža podnositelju učinkovito pravno sredstvo u odnosu na dužinu postupka.

Slijedi da je ovaj prigovor očito neosnovan, pa treba biti odbačen u skladu sa člankom 35 §§ 3 i 4 Konvencije.

Iz tih razloga, Sud jednoglasno

Proglašava zahtjev nedopuštenim.

Søren NIELSEN
Zamjenik tajnika

Christos ROZAKIS
Predsjednik